

СТИХОТВОРЕНИЯ

Следъ отпускъ

При васъ дойдохъ, дечицѣ маани,
да зърна погледа ви мила,
да чуя пакъ гласчетъ звънки,
че моитъ взоръ е тъй униял.
И днесъ въ разлаваната есенъ
една повяхте дикътъ мой,
и възина вашта мила пѣсенъ,
че вжидате учителя свой.
Далечъ отъ васъ да бѣда азъ негома —
душата ми се доста изтерза,
а днесъ съмъ сякашъ стигнала чакъ Бога,
че пакъ съмъ всрѣдъ любимитъ деца.
Мара Г. Стефанова

Страхливко

Азъ оставихъ букуваря
самъ-саминъ да се чете,
и безгрижно съсъ другаря
къмто срещнихъ друмъ поехъ.
А на друма Любо, Анна
срещатъ ни съсъ топки снѣга,
почна бойната картина,
но ударихъ я на бѣгъ!
И се върнахъ въ клѣшъ жално,
и съ наведена глава...
Ахъ, кое първаче малко
въ тази ще утрай борба?!
Хр. Бодляневъ

(Продължението отъ стр. 72)

Не много следъ това, върнахъ отъ тѣмъ
господа се представя...

— Азъ съмъ Шин-
ковъ и...

— Да. Много добре.
Ето вашия портфейлъ.
Моля ви да проверите,
че билетъ си сполъ акъ-
ре непокътнеть.

Вървяхъ мне да
знаете, акромъ това
между другото, че чѣст-
ността днѣс е една
рѣдка търговска стока,
когато се запалила скъло.

Удържете си вѣзно-
градението отъ стой-
ността на билетъ.

Присмѣхулиникъ дѣдо

Духна топана морякъ,
цѣфна срамежанъ кукуракъ.

Цѣфна бѣло кокиче
и моитѣ навичи.

Лудъ-тигна, мавдъ овчаръ
брава въ гората минзухаръ.

Отъ небето чайкитѣ
поздравямъ майкитѣ.

Пеленаги, бабитѣ,
сканитѣ и слабитѣ

скокнави и ринави,
на хоро се пинави.

И запѣли всичкитѣ,
че се връщатъ птичкитѣ.

Вдигнава дѣло стваръ кривакъ,
тупнава своя нова калпакъ.

Съ баба Марта да лудѣ,
старостята ѝ да присмѣи.

Но когато моренъ спрѣва,
снѣгъ отново навалява...

Стефанъ Станчевъ

— Нимами дробни пари.

— Е добре, ако ви 100 лева. И азъ ви
поднамамъ житѣ искрени благодарности.

— Нима зная.

Скъпото стана и съ втори Шинковъ,
сетне и съ третия. Тоне на всѣки аржачево
по единъ портфейлъ събрахъ съ прилично
сметанъ билетъ. До обѣдъ такова посетители
се наредиха половинъ дузина, до вечерята той
ги пребори на 16. И това трая цѣли 3 дна.
Презъ тѣзи три дни никога не мислехъ да се
оплаче презъ когото и да е. Зеръ всѣки дълбоко
въ себе си се немереше за единъ непоч-
тень кредитъ. А това е нѣщо което не се
казва никому.

Тонъ пакъ, улеленъ цѣлъ въ своята тър-
говина, безъ утрусение на съвестта сплечел
сува пари. Тѣзи пари той доби отъ нечест-
ността на хората. Хр. Стойковъ